

— „Зоповядайте, почитаеми господин. . . . ! Заповядайте. . !“

Мечока седна на бржснарския стол и се заоглежда на огледалото. Започна такава голяма работа, каквато бржснаря до сега не беше вършил. Той поиска от жена си едно корито и накара децата си да го напълнят със сапунена пяна. Почнаха да сгъпуни-сват козината на мечокът и бржснаря започна да го бржсне. Тази работа не беше лесна и бржснаря с мъка влачеше бржсника и тежко пжшкаше. За да насмогне, той даде по един бржсник и на трите момчета, и се започна бжрза работа. Мечока седеше със затворени очи, понеже цялото му лице беше потънало в сапунена пяна. Но, когато бржснаря почна да бржсне лицето, мечока си отвори очите и видя през огледалото острия бржсник.

— „Внимавай! — изрева той. Ако ти даже ме порежеш малко, аз веднага ще те изям заедно с жена ти и седемте деца“.

Бржснаря се разтрепера от страшните думи на мечката. Но той бжрзаше, не спираше нито за минута работата си и подканяше също изплашените си деца. След малко всичко почти беше готово. Мечока се заоглежда в огледалото. Той почувства голяма лекота и, изправен на задните си крака, започна да се кланя на ляво и на дясно, и ухилено каза:

— „Е, сега ти вече трябва да си получиш заслуженото възнаграждение. Мен ми е тжй леко и удобно, че никога няма да забравя стореното от теб добро. Сега аз няма да умра от горещина. Но... Тржгвай!“

След като се поклони на трите малки момчета, каза на бржснаря:

— „Хайде, качвай се на гърба ми!“

Бржснарят отново се изплаши.

— „Почитаеми господине. . . . — каза той — аз мога и да вървя. Няма защо да Ви безпокоя и Ви измарям“.

— Качвай се! — извика заповеднически мечока. Бржснаря, без да каже нито дума повече, скочи на